

7.

Velké lodě

Perský záliv, 1998–1999

MOJE PRVNÍ NASAZENÍ PROBĚHLO S ČETOU FOXTROT SEAL Týmu 3 v mezinárodních vodách za hranicemi Íránu. Přiřadili nás k malé skupině obrovských válečných lodí, a my se tak stali součástí Obojživelné pohotovostní skupiny (ARG), s níž jsme brázdili oceánské vody ve stavu pohotovosti, připraveni se okamžitě rozmístit v potenciálně rizikových oblastech Středního východu. S odloučenou jednotkou námořníků od mariňáků a námořních sil o síle pěti tisíc mužů, různými letouny, tanky a obojživelnými vozidly na palubě byla plovoucí operační skupina univerzálním a dobře připraveným válečným a úderným systémem obsahujícím pozemní vojsko (námořní pěchotu), námořní útočnou složku (námořní síly) a nepočtenou jednotku určenou k přímé akci (četu SEALů čítající šestnáct mužů).

Pentagon se tehdy z hlediska námořních operací v oblasti soustředil na mise VBSS cílící na „neposlušná“ plavidla (jejichž posádka se neřídila danými instrukcemi), jež proplouvaly Perským zálivem bez zapnutých navigačních světel a transpondérů. Pašeráci vyváželi ilegálně z území Saddámova režimu na černý trh obrovská kvanta irácké ropy a náš úkol spočíval ve vymáhání jimi ignorovaných sankcí OSN. Sankce, původně uvalené během Saddámovy invaze do Kuvajtu, je měly přinutit k tomu, aby se vzdal svého domnělého arzenálu „nekonvenčních“ zbraní hromadného ničení – hybridní válka, jež nakonec získala krvavě rudé zbarvení. Každopádně my jsme se nějakým uceleným obrazem ukrytým za sankcemi či Saddámovým režimem ve svých myšlenkách příliš nezaobírali.

Pouze jsme věděli, že se díky těmto „abordážím“ neustále ocitáme v jednom kole, což nám vyhovovalo. Mohli jsme se spolehnout, že nás pašeráci přibližně během dvou nocí ze tří zatáhnou do svého složitého úsilí nepozorovaně proplout dál, jakmile se měsíc schová za mraky.

CLINT EMERSON

Tito zlotřilí kapitáni přepravující embargovaný kontraband podnikali své cesty dlouhá léta a za deset let propašovali dohromady téměř půl milionu barelů ropy. Pašeráctví jim slušně vynášelo, takže se nám snažili vyhýbat jako čert kříži, abychom jim neodřízli cestu.

Plavidla s kontrabandem vyplouvala po soumraku po úzké mezinárodní dopravní trase a držela se v blízkosti pásma dvanácti námořních mil oddělujícího výsostné vody od mezinárodní oblasti. Četa Foxtrot se mezitím rozptýlovala v mezinárodních vodách – malá, tmavá a nenápadná ve svých RHIBech. Obvykle netrvalo dlouho a naše radary detekovaly blížící se velkou, podezřele vyhlížející „rybu“, jež si to hasila podél okraje dopravní trasy se zhasnutými světly.

Po upozornění radarů jsme vytvořili formaci a rychle se k plavidlu přiblížili. Jestliže nás kapitáni tankerů zmerčili, změnili kurz a zamířili do iránských vod. Americké námořní síly se do teritoriálních vod nesmí zatoulat jen tak z rozmaru, což platí zejména pro ty státy, jejichž režimy Ameriku kritizují a hledají jakoukoliv záminku pro vypálení varovného výstřelu. Když se kapitánům podařilo doplout do iránských vod zavčas, mohli jsme to zabalit. V takovém případě jsme museli vplout zpátky do naší trasy a počkat si na další velkou rybu.

Zpravidla jsme je však dostihli a naše hra mohla začít.

Jakmile naše člunové týmy nasměrovaly RHIBy k lodím, oblékli jsme si výstroj a na poslední chvíli ještě překontrolovali své zbraně a technické hračky. Poněvadž kapitáni neměli očividně na „přátelskou“ návštěvu náladu, chystali jsme se na „nalodovací“ část naší VBSS rutiny.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

██████████.* Po nalodění jsme zjistili, že není na škodu trocha toho řvaní v mezinárodním jazyce: „Hej, kámo, jste totálně v hajzlu!“ Záhy nám obvykle přestali klást odpor.

„Na zem, zmrde!“

Po spoutání posádky a chopení se kormidla přicházely na řadu prohlídky a obsazování. Pokud jsme při hledání objevili kontraband v podobě ropy či zbraní (respektive jakékoliv jiné obchodní položky ze seznamu sankcionovaného zboží), předávali jsme je silám NATO, jež nad lodí přebíraly kontrolu a odpluly s ní do Bahrajnu.

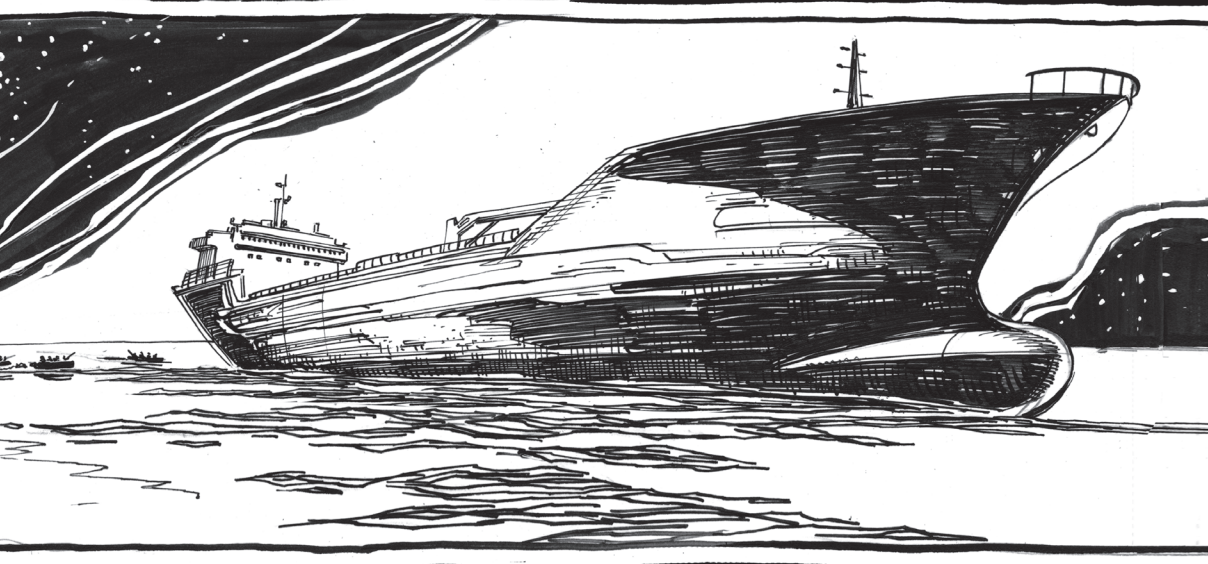
Potřebné dovednosti jsme vypilovali v Coronadu během roční přípravy před nasazením. V rámci této přípravy se plně zaměřujeme na schopnosti využívané při válčení a uplatňované ve všech třech elementech – na moři, ve vzduchu i na souši. Zvláštní pozornost věnujeme situacím, v nichž se četa během operování ve své následující přidělené destinaci s největší pravděpodobností ocitne. Právě za tímto účelem jsme se dva týdny navíc věnovali výcviku na GOPLATech na příbřežním ropném poli poblíž Santa Barbary. Pomohlo, že jsem se se dvěma dalšími nováčky, Ericem a Stevem, seznámil během kurzu 18 Delta. Nicméně před samotným nasazením jsem s ostatními chlapy čtyři strávil takové množství času, že mi všichni připadali jako druhá rodina – včetně několika potrhých nevlastních bratrů. Do této kategorie patřil SEAL jménem Donny, jemuž byl vlastní životní styl postavy z filmu *Šakal*, ztvárněné Bruceem Willisem. Vlasy měl obarvené na platinovou blond, a když zrovna odhodil své maskáče, chodíval oblečený celý v černém. Jezdil kamarádovým Ferrari z roku 1985 a bydlel v malém hausbótu – ale všem napovídal, že žije na jachtě. S Carrie jsme se při stýkání s ním a jeho manželkou pokaždé cítili trochu divně; měli jsme pocit, jako kdyby se nás rafinovaně pokoušeli zlanřit k jejich promiskuitnímu stylu života. Po opuštění námořních sil se přestěhoval do Vegas a už jsem o něm nikdy neslyšel.

Dva příslušníci naší čety byli bývalí mariňáci: „Point man“^{***} Ray, vždy upravený, tichý profesionál se širokým hrudníkem vzbuzující úctu; a náš tvrdý, stejně zdrženlivý šéf. Získání si šéfovy důvěry bylo významným milníkem pro nás pro všechny. Ten chlap byl takový drsňák, že jej za hrozbu považovali i delfíni.

---

* Podobný text byl publikován bez cenzorova zásahu minimálně v jedné další Pentagonem přezkoumané SEAL knize.

** Operátor, jemuž patří z hlediska uspořádání pozic místo úplně vpředu, a čelí tak případnému nebezpečí jako první (pozn. překladatele).

SPRÁVNÝ ŠÍLENEC

Co do četnosti našich zátahů jsme si počínali natolik průbojně, že padouši pobíjeli boky svých plavidel ostnatým drátem nebo na ně připevňovali provizorní hroty, aby nás zdrželi. Kapitáni s posádkou dokonce svařovali dveře od můstku k zárubním. Pašeráci to dělali za jediným účelem: Zpomalit nás na dostatečně dlouhou dobu, aby dopluli do íránských vod; počítala se každá sekunda. Tato zdržovací taktika slavila několikrát úspěch a my se museli chvatně poroučet do našich RHIBů. Íránské loďstvo nebylo nijak početné, ale jeho příslušníci by s chutí skočili po příležitosti vyjebat s americkými námořními silami, k čemuž jsme jim nezamýšleli poskytnout jakýkoli důvod.

SEALové si povětšinou na přiřazení k ARG a trávení podstatné části šestiměsíčního nasazení na moři stěžují. Coby člen potulné pohotovostní síly, jež v podstatě bloumá kolem a vyhledává potíže, můžete poměrně dlouho pouze sedět s rukama v klíně a namačkání v těsných regálech sdílet skrovné prostory s celou četou. Nikdy nezapomenu, jak jsem se jedné noci probudil do jakéhosi chroupání smíšeného se záchvaty těžkého oddechování a vzápětí přistihl Raye uprostřed ujetého vlkodlačího rituálu, který prováděl na maličkém kousku podlahy mezi našimi regály. Nevyl na měsíc, ale pod tlumenou září rudého osvětlení, jehož využívala noční směna, střídavě klikoval a cpal se chipsy Doritos. Dočasné přidělení k velké Navy ARG a z toho plynoucí křížení cest nepřátelským plavidlům a vymáhání sankcí v okolních vodách Blízkého východu představovalo koncem devadesátých let nejlepší šanci na zažití nějaké akce – naneštěstí s tím šly ruku v ruce všechny tyto výše popsané „půvaby“.

Moje levá koule zažila více akce, než chtěla, když se mi jednoho večera někde u íránského pobřeží zachytila o stranu žebříku. Voda, písek a koule spolu moc dobře nevycházejí, SEALové tedy povětšinou chodí naostro, aby se preventivně vyhnuli podráždění. No, toho večera jsem seznal, že existují i horší věci než odřený a podrážděný pytlík. [REDAKCE]

[REDAKCE].* Za chladnějšího večera by to bývalo mohlo dopadnout jinak. Nicméně i po západu slunce tady pokaždé panovalo neskutečné vedro, takže mé nádobíčko viselo vlivem

---

* Začínám mít dojem, že cenzor praktikuje jakousi osobní vendetu proti pytlíkům.

teploty nízko. Při šplhání se mi kalhoty a levá koule nějakým způsobem obtočily okolo spoje jedné příčky a [REDAKCE] zábradlí. Jakmile jsem zvedl pravé chodidlo a vytáhl se na další šprušli, projela mým choulostivým místem vlna pronikavé bolesti, horší než po kopanci do koulí od slona obutého ve vojenských botách s ocelovou špičkou. V ten moment se s tím nedalo nic dělat, pouze mi blesklo hlavou: *Sakra, možná jsem si rozdrtil levou kouli, načež jsem svůj vercajk uvolnil a lezl dál.*

Právě jste slyšeli historku o tom, jak jsem si zaškrtil přívod krve do levého varlete a natrvalo z jeho vnitřku nadělal rozcupovaný pytlík červů.

Při jiné příležitosti jsme s Ericem jako první vstoupili na můstek obrovského tankeru. Obvyčně, [REDAKCE], nečekané uzření skupinky Navy SEALů v plné výzbroji na palubě lodi stačilo k tomu, aby kapitáni i s posádkou na místě zkameněli. V tomto případě však na dva obrovské, zarostlé týpky, jimž jsme stanuli tváří v tvář na můstku, naše automatické zbraně ani náhlý příchod nijak nezapůsobily. Na náš příkaz lehnout si na zem zareagovali čímsi na způsob „naser si“ a jejich východoevropské hlasy se silným přízvukem prozrazovaly všeobecný nedostatek zájmu o respektování zákonů.

Nemohli jsme je prostě jen tak odprásknout, což podle všeho sami věděli. S Ericem jsme si tedy přehodili pušky přes záda a vytasili pistole.

Pistole nám pomáhaly složit je k zemi – uprostřed pěštního souboje si úder ústím hlavně do čela dost často získá pozornost.

I za méně rušného nalodování člověk nikdy nevěděl, na co narazí. Jednoho večera jsme přirazili k boku laminátové dhau o délce padesáti stop, tradičnímu pracovnímu člunu oblasti Asie a Středního východu. Prostřednictvím NOD jsme uviděli schoulenou masu cirka dvaceti spáčů, kteří se začínali vrtět. Nalodili jsme se a vzápětí přiletěly blíž naše podpůrné vrtulníky, držely výšku a ozářily vnitřek člunu světlomety. Světelné kužely daly vyniknout krysám o velikosti domácích koček promíseným s nešťastnými mořeplavci – nejspíše se jednalo o Pákistánce, jež se někdo pokoušel propašovat do nějaké obdobně stísněné ubytovny, aby se stali součástí napůl zotročených pracujících, kteří balí pro zbytek světa tuňáky a myjí záchody – stejní lidé, kteří odváděli špinavou práci v ARAMCU, ovšem jiný typ kontrabandu, na nějž jsme tu a tam narazili v Perském zálivu.

Podobné dhau jsme obsazovali natolik často, až jsme si nalodování nakonec začali ulehčovat. Přestože byly plachetnice oproti traulerům či kontejnerovým lodím o poznání menší, naše RHIBy i tak převyšovaly. K přeskočení na palubu

byly příliš vysoké a pro žebříky zase příliš nízké. Takže jsme [REDACTED]

[REDACTED]. Inovace SEALů v nejlepší podobě.

Šlo o hektické nasazení, o to příjemnější díky určité spojitosti s činností našich předků z období druhé světové války (UDT týmů), kteří psali dějiny na plážích Normandie. My jsme sice neodstraňovali miny či nástražné výbušniny, ale po jejich vzoru jsme byli malými skupinkami mužů, kteří na moři používali nekonvenční metody. Bojové potápění a nalodování je zakořeněno v naší identitě i výcviku. Ovšem dnes během operací vysadí SEALy s větší pravděpodobností helikoptéra, než aby do svého cíle doplávali. Všem se nám líbil onen prvek návratu do minulosti, díky němuž se nám mise jevily mnohem autentičtější. Z mého pohledu to bylo téměř dokonalé první nasazení, během něhož jsem mohl využít spoustu dovedností získaných v prostředí opravdového světa.

Jelikož se Clintonova vláda snažila zachovat mír a pokud možno omezit americké angažmá v konfliktech, NSW nasazovalo své čtyry do potenciálně rizikových oblastí po celém světě a přesouvalo svá aktiva v naději, že muži aspoň takto získají zkušenosti z boje. Přidělení k operačním skupinám na palubách lodí nebo umístění na vzdálených základnách, byli jsme jako chlapi na volné noze vyhlížející nějakou tu prácičku. Náš „taneční program“ se však měl zanedlouho zaplnit.